

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.30. Episcopatus Monasterienses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX. nediceret, eisque aspergeret, vel immergeret. A. C. 804. Cum hoc ritu octodecim baptizasset, mortui sunt, exceptis duobus, quibus exinde S. Ludgerus Sancto Chrismate Confirmationem contulit. Hic notandum, quod Laicus mittatur ad baptizandum, & Baptismus conferatur per asperionem, cujus ritus ad hæc usque tempora raro occurrunt exempla. Ad illud quoque attendo, quod hi infantes, licet morituri, non nisi ex consensu Matrum baptizentur. Persecutione post unius anni spatium cessante, rediit cum suis S. Ludgerus & Fidem, ut antea, prædicavit. Sub idem tempus Monasterio S. Salvatoris Verthinensi seu Verdensi, Diœcesis Coloniensis, in fundo maritimo sui patrimonii fundato, Monachos Benedictinos immisit, quibus ipse præfuit. Id anno septingentesimo nonagesimo quinto factum creditur.

§. XXX.

Episcopatus Monasteriensis.

Saxonibus ad Fidem conversis, S. Ludgerus a Rege Carolo in quadam Westphaliæ Regione, cujus locus præcipuus *Mimigerneford* dicebatur, Pastor constitutus, ibidem ædificavit Monasterium Canoniorum, quod, sive Canonici soli fuerint, sive Monachis permixti, illi loco nomen Münster peperit. Ex hoc loco

co S. Ludgerus improbo sed pio labore Sæculum IX.
 erudiebat populos Saxoniam, Idololatriam A. C. 804.
 radices evellebat, extruebat Ecclesias, S. Ludgerus
 & singulis Presbyterum ex numero Di- Episcopus.
 scipulorum suorum dabat. Sæpe roga-
 bat fratres, ut ex illa Congregatione
 Præpositum deligerent, quem deinde pe-
 terent sibi Episcopum ordinari, se ipsum
 enim eo gradu credebatur indignum;
 cumque Hildebaldus Archiepiscopus Co-
 loniensis instaret, ut se ipsum ordinari
 pateretur, respondit illa Apostoli verba:
Episcopum oportet esse Virum irrepre- 1. Tim. 3. 2.
hensibilem, cui Hildebaldus cum gemitu
 reposuit: *Hujus Regulæ rationem non*
habuerunt, qui me ordinarunt. Tandem
 Ludgerus communi omnium consensu
 victus, & timens, ne voluntati Dei resi-
 steret, primus Episcopus Mimigernefor-
 diensis anno octingentesimo secundo or-
 dinatur. Quinque tamen Frisonum re-
 giones, a se conversas continuo rexit, &
 suæ Diocæsi junctas retinuit. Carolus
 Imperator præterea Ludgero cujusdam
 Monasterii in Brabantia, quod tunc *Lo-*
tusa, hodie Lætiense in Hannonia dici-
 tur, Regimen contulit, aliudque S. Lud-
 gerus in prædio sui Patrimonii, quod
Helmstad dicebatur, & hodie Ducatus
 Brunswicensis pars est, fundaverat, ita
 ut præter suam Diocæsim etiam tria Mo-
 nasteria gubernaret.

Sæculum IX.

A. C. 804.

*vit. per**Anon. L.I.**c. 24.*

Ludgerus, Episcopatu suscepto, alteri etiam viro cæco lumen reddidit. Cum aliquando ex boni Pastoris Officio suam Diocesim obiret, & in quodam Saxonix vico mensæ affideret, venit pauper, foris clamans vehementer; dignaretur Episcopus hominem cæcum conspiciere. Diaconus, cui pauperum cura erat demandata, promptissime exit, & clamanti escam affert. Ille cibum respuit dicens, se desiderio alterius reiteneri. Tum præsentibus sibi potum dixit, non petere se eleemosynam, sed Episcopi alloquium & auxilium. Diaconus, quid sibi vellet ignarus, hominem relinquit. At illo clamare non cessante S. Ludgerus Diaconum increpat, jubetque, ut ei pecuniam daret. Tum pecuniam quoque accipere recusantem Episcopus ad se vocat & interrogat, quid peteret. Respondit: *Obtestor te per Dei amorem, fac, ut videam.* Stans attonitus Episcopus eadem verba sine certa intentione repetiit, & confestim cæcus visum recepit. Jubetur mensæ accumbere, comedit, & lætissimus ad sua regreditur. Plura alia a S. Ludgero patrata narrantur miracula, nec fidem superat, Deum primis Frisix & Saxonix Apostolis donum miraculorum concessisse.